Kaugelt suurema arvu keldri-, poolkeldri- ja pööningukortereist moodustavad ühetoalised korterid, nimelt — 75,7%, 56,6% ja 76,5%; teisel kohal seisavad kahetoalised — 18,3%, 31,3% ja 16,4%; kolmandal — keskkorterid 5,7%, 11,5% ja 5,7% ja neljandal — suurkorterid 0,3% 0,6% ja 1,4 protsendiga.

Kõiki eeltoodud andmeid kokku võttes võiksime käesoleva uuringu andmeil märkida järgmisi sihtjooni.

Tüübi suhtes peaks rohkem harrastama üksik- ja kaksikelamuid. Kuuldub arvamist, nagu oleks säärase tüübi ratsionaalne kasustamine raskendatud seetõttu, et perekonna liikmete arv ei ole kunagi jäädavalt ühtlane. See asjaolu ei anna end tunda sääl, kus selletüübilisi elamuid leidub küllaldasel arvul, mis võimaldab igal ajal teatava valiku. Mis puutub selle tüübi kallidusse, siis peab meeles pidama, et üürimaja korter peab olema üksik- (või kaksik-) elamu korterist suurem, et pakkuda samasuguseid elamistingimusi. Tartus on muide olemas tähtis eeldus selle tüübi arenemiseks, nimelt ehituskruntide odavus.

Kordsuse suhtes on madalate elamute sihikindel arendamine soovitatav, kuna kõrgete elamute ehitamise tagajärjel tõusevad ka kruntide hinnad, samuti tehnilised nõuded, näit. suureneb nõutav uuli laius. Viimane asjaolu tähendab sillutamise ja korrashoiu ning puhastamise kulude tõusu. Muuseas tõuseb ehituse kõrgusega ka välisremondi ühikhind ning kõrged elamud nõuavad kulukaid lisaseadmeid, näit. tõstetoole.

Asendi suhtes peab loobuma keldrikorterite ehitamisest ning piirama pööningukorterite pinda. Ehitusmaterjali suhtes — sihtima odavaile kiviehitusviisidele. Selles suhtes võib palju kaasa aidata uus ajakohane ehitusmäärustik.

Korterite vaba valiku ja korrashoiu võimaldamiseks peab olema vähemalt 3% vabu kortereid. Et seda saavutada, peab Tartu veel rohkesti ehitama. Kuigi kõrged laenuprotsendid ja laenamisraskus pidurdavad ehitustegevust, siis on teiselt poolt ka olemas mõjuvaid abinõusid ehituskulude vähendamiseks. Tähtsamate hulka kuuluvad otstarbekohaste ehitustüüpide väljaarendamine, ehitusosade valmistamise mehhaniseerimine ja standardiseerimine ning ehitusmaterjali kokkuhoid ehitusviiside ratsionaliseerimise teel.

Tartu I, lk. 314